

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Sila
prílivu

FRAGMENT

Alea, dievča mora

Sila prílivu

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora 4 – Sila prílivu – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

FRAGMENT

Obsah

Na úteku	9
Lovci	29
Volanie vodných panien	43
Dračí poklad	65
Princ hlbín	81
Veľrybí spev	99
Temná dohoda	106
Jasná noc	116
Kúzlo Jariášov	127
Pohľad Zafíra Ostrozraka	140
Za vodopádom	154
Morské dno	167

Mor	182
Čierna pátračka Patrícia	197
Franklin	206
Pod hladinou	220
Rubenov	234
Kystens Stolt	247
Výhra a strata	261
Morský diabol	269
More plameňov	279
Morskí rytieri	290
Odchod	306
Najlepšia pouličná kapela	324
Na juh	337
Nový člen partie	348
Bruggy	357
Posledné morské deti	364
Útek	375

Bolo náročné udržať oči otvorené. Ležala na chrbte, sťažka dýchala a pozorovala zamračenú oblohu. Mala problém pohnúť hlavou, ale aj tak si všimla, že Lennox sa zrútil vedľa nej a zostal nehybne ležať.

„Nie...“ vydýchla, lebo zakričať už nedokázala. V nijakom prípade nemôže omdlieť! Musí privolať pomoc!

Svet okolo nej bol čoraz temnejší. Oči sa jej samy od seba zatvorili, nevedela tomu zabrániť.

Vtom z diaľky ako zo sna začula hlas.

Niektu ňou zatriasol.

Cítila, ako jej dotýčny otvoril ústa a čosi jej do nich nakvapkal. Bolo to sladké a chutilo to trochu ako roztopený sneh.

Chcela niečo povedať, no zlyhal jej hlas. Nato stratila vedomie.

Alea stála na prove starej plachetnice a pozorovala jemne sa vlniaci severný Atlantik. Žiarivo prepletené farby mora pokojne plynuli ako ťahy štetcom na obraze, ktorý sa neponáhľala uschnúť. Ukrývalo sa v nich nespočetné množstvo príbehov, lenže dnes, žiaľ, nechceli byť vyrozprávané. Namiesto toho sa pokojne a nerušene vlnili.

Dúhové lúče vo vode mohli rozoznať iba oči Veľrybej pútničky. A presne to Alea bola – Veľrybia pútnička.

So smutným výrazom na tvári si zastrčila prameň dlhých čiernych vlasov za ucho, kde mala žiabre. Bola síce veľmi rada, že je dievča mora, no zároveň ju to naplňalo obrovským smútkom. Morskí ľudia boli totiž navždy preč. Vyhnuli a ona bola len akýsi zvyšok zaniknutého sveta.

Rukou si zatienila oči a zahľadela sa na napnuté plachty *Crucis*. Včera zašila dieru na kosatke, zďaleka nie prvú. Napriek tomu, že obe plachty boli samá záplata, loď vyžarovala istú vznešenosť, ktorá sa navzdory odlupujúcej sa zelenej farbe a mnohým škrabancom a nedo-

statkom nad ňou vznášala ako aura. *Crucis* bola skrátka špeciálna a jej posádka za ňou rozhodne nezaostávala.

Alfa cru sa skladala z piatich členov. Benjamin Libra bol kapitán a zároveň jediný plnoletý človek na palube. Ďalej sa na lodi plavil Samuel Draco, jeho mladší brat, a Francúzka Tess Taurus, ktorá ušla z domu. Štvrtým členom partie bol Lennox Scorpius, polovičný suchozemec a polovičný morský človek, a nakoniec ona – Alea Aquarius, ktorá svoj doterajší život strávila na pevnine medzi suchozemcami a donedávna bola presvedčená, že je alergická na studenú vodu. Nakoniec zistila, že len čo sa celá ponorí do mora, narastú jej plávacie blany a žiabre.

„Ahoj, Snehulienka!“ ozvalo sa znenazdajky. Bol to Sammy a mieril k nej. „Zase tu stojíš?“ Často ju tak oslovoval, inšpirovali ho jej čierne vlasy, bledá pľeť a rozprávkovo zelené oči.

„Rada sa pozerám na more, je nádherne farebné,“ pokúsila sa ho odbiť povrchnou odpoveďou.

Sammy sa však tváril nesmierne vážne. Po chvíli chytil Aleu za ruku, ovinul si ju okolo pliec a pritúlil sa k nej. „Pomojkajme sa... prosím!“ povedal a zaboril tvár do jej bundy.

Alea malého chlapca pritiahla k sebe a pevne ho objala. „Ničoho sa neboj.“ Láskyplne ho pohladkala po strapatých ryšavých vlasoch. „Všetko bude v poriadku.“

Sammy sa jej vymanil z náručia. „Ako to vieš?“ Rukávom si utrel nos a zrazu pôsobil ešte zraniteľnejšie než

zvyčajne. „Prenasleduje nás doktor Orion! Ako by to teda mohlo byť v poriadku?“

Alea sklonila hlavu. Sammy mal, samozrejme, pravdu. Nebezpečenstvo, ktoré sa nad nimi vznášalo od okamihu, ako ušli z Islandu, rozhodne nemohli podceňovať. Vedeli totiž, že za rozšírenie smrteľného vírusu, ktorý vyhubil morských ľudí, bol zodpovedný práve doktor Orion. Odstránil vlastný ľud, aby sa vyhol beznádejnému boju so suchozemcami. Aspoň to tvrdil. Ibaže Alea sa domnievala, že skôr mu išlo o špinavé obchody, čiže o to, aby prostredníctvom svojej rozvetvenej zločineckej organizácie mohol v mori nerušene skladovať odpad. Teraz ich prenasledoval, lebo o ňom priveľa vedeli. Členovia Alfa cru ušli z jeho *Vily Konungur* s plným batohom jeho najtemnejších tajomstiev. Bez pomoci by sa im to však pravdepodobne nebolo podarilo. Vodné panny a škriatkovia im v mori prebojovali cestu až ku *Crucis*, no bez pričinenia Aleinho otca Keblarra a jeho priateľa Ramina by sa určite neboli dostali ani na pláž.

Už štyri dni sa nerušene plavili na východ, len s krátkou zastávkou na Faerských ostrovoch. Ibaže doktor Orion ich nenechá len tak ujsť, tým si bola Alea istá. Nielenže poznala jeho najtajnejšie myšlienky, nebezpečná preňho bola ešte z ďalšieho dôvodu. Je Elvarion, ktorý má priniesť zmenu éry. Orion to proroctvo poznal, preto vedel, že by v ňom Alea mala hrať rozhodujúcu úlohu. Bude bojovať za oceány a podľa legendy má

šancu na záchranu svetových morí. Ako Elvarion – rodená vodkyňa –, ktorých sa v každej generácii morských ľudí narodilo len štyri alebo päť, bola na to viac než vhodná.

Preglgla. Veľkoleposť vlastného osudu ju zakaždým omráčila. Práve ona by mohla mať pre doktora Oriona fatálny význam. Ak sa totiž proroctvo splní, urobí mu škrt cez rozpočet.

Sammy sa postavil tesne vedľa nej. „Som síce dobrodruh, ale toto všetko je na mňa predsa len trochu veľa,“ zamumlal. Vyzeral ako dieťa, ktoré práve zistilo, že v jeho skrini naozaj býva strašidlo.

„Mrzí ma to.“ Bolo jej jasné, že pre deväťročného chlapca je táto situácia priveľmi náročná. „No potrebujem ťa, Sammy. Staráš sa o to, aby sme sa z Oriona totálne nezbláznili.“

„Ja? Ako to myslíš?“

„Sám máš strach, ale napriek tomu spievaš veselé pesničky a pri každej príležitosti rozprávaš vtipy.“

Sammy sa poškrabal na hlave. „Myslel som si, že tým všetkým leziem na nervy. Aspoň Tess mi to povedala.“

„Nemôžeš ju brať vážne. Tess stále na niečo nadáva, no to ešte neznamená, že ťa nemá rada.“

„Presne! Určite je do mňa zamilovaná úplne rovnako, ako som ja zamilovaný do nej.“ Sammy sa široko usmial a ukázal obrovskú medzeru medzi prednými zubami. „Som zamilovaný do všetkých! Do teba, Snehulienka,

do totálne hustého Škorpióna a do Bena, ako inak, celý svoj život!“

Alea sa zasmiala. „Vidíš! To je presne to, čo som mala na mysli. Keď sa s tebou rozprávam, všetko je zrazu... oveľa jednoduchšie. A práve to teraz všetci potrebujeme, lebo inak by nás strach z Oriona úplne pohltil.“

Sammymu zamrzol úsmev na perách. „Sme v poriadnej kaši, však?“

„No v nijakom prípade si to nesmieme stále opakovať!“ Alea sa naňho pozrela a pokrútila hlavou. „Spolieham sa na teba, Samuel Draco. Potrebujem ťa, Sammy, potrebujem tvoj osí tanec, aby som to všetko mohla zvládnuť. Všetci ťa potrebujeme! Bez teba by z nás boli len kôpky nešťastia na úteku. Vďaka tebe sa nám vždy aspoň na chvíľu podarí na všetko zabudnúť.“ Hoci Sammy bol spomedzi nich najmladší, rozhodne nebol menej dôležitý než ktorýkoľvek iný člen posádky.

Chlapec sa zadíval do prázdna. Po chvíli vystrel plecيا a vyhlásil: „Som Samuel Draco, najlepší drak a premôžiteľ strachu. Všetkých nás zachránim!“

Alea sa uľahčene zasmiala. „Som veľmi rada, že ťa mám!“ zvolala a pritiahla ho k sebe. „Presne tak, si najlepší, Sammy.“

Odmietavo mávol rukou, ani čoby odháňal muchu. „Musíme myslieť na pekné veci,“ navrhol. „Keď budeme stále rozmýšľať len nad tým, čo všetko sa môže stať, stroskotáme skôr, ako vôbec príde búrka!“

Alea sa proti svojej vôli opäť zasmiala.

„Počasie je na toto ročné obdobie, navyše takto na severe, neuveriteľne dobré,“ zhodnotil Sammy a vystrúhal odborný námornícky výraz. „Devätnásť stupňov, vietor podľa Beauforta na trojke, čiže mierny. Ideme rýchlosťou štyri uzly za hodinu a pekne plynulo sa približujeme k Nórsku.“

Nórsko! Alei naskočili na chrbte zimomriavky. Ak naďalej pôjde všetko hladko, o tri dni by mali byť pri západnom pobreží Nórska. Smerujú tam preto, lebo prednedávnom dostala pútnickú správu – niečo ako videosprávu putujúcu morom. Pútnici boli nielen schopní vidieť a rozoznávať farby mora, ale pomocou týchto správ mohli navzájom aj komunikovať – dokonca aj na vzdialenosť stoviek kilometrov. Pútnická správa bola od ženy, ktorej tvár na ňu silno zapôsobila. Pri pohľade na ňu sa jej okamžite zmocnil pocit domova. Najmä preto chcela túto ženu žijúcu v Nórsku za každú cenu nájsť. Žiaľ, odvtedy o nej už nepočula. Napriek tomu sa však plavili ďalej. Alea netušila, ako tú ženu nájsť. Nórsko je pomerne veľké, a ak človek nemá nijaký záchytný bod... No, musia sa o to aspoň pokúsiť.

„Myslíš si, že sa zapíšeme do dejín?“ opýtal sa Sammy. „Možno bude všetko, čo teraz prežívame, v budúcnosti zaznamenané v knihách!“

„To naozaj netuším.“ Alea pokrčila plecami. „Ako by sa ľudia dozvedeli, čo sa tu deje? Veď na palube nemáme nijakého spravodajcu,“ zažartovala.

Sammymu sa okamžite rozžiarili oči. „Ja! Ja predsa môžem byť spravodajca! Počkaj, idem po Benov mobil!“

„Načo ti bude?“

Ibaže Sammy už odbehol a zamieril k Benovej bunde, ktorá ležala na debne na palube a v ktorej jeho starší brat nosieval mobil. Keď sa vrátil, Alea si všimla, že zapína nahrávanie. „Alfa cru plachtí na legendárnej *Crucis*,“ povedal a znelo to ako audiokniha. „Posádka je pomenovaná po najjasnejšej hviezde súhvezdia Južného kríža, čo je Acrux, čiže Alfa cru. Pomenovať posádku po hviezde bol geniálny nápad najmladšieho člena partie Samuela Draca.“

„Na môj vkus je to veľmi podrobné,“ prerušila ho Alea.

„Hm, máš pravdu.“ Sammy zamyslene prižmúril oči. „Najdôležitejšie je to, čo sa stalo.“

„Áno, jednoducho porozprávaj, čo sme zažili v posledných dňoch.“

Sammy teda začal od začiatku. „Partia Alfa cru sa dostala z pazúrov bezohľadného doktora Oriona a neviditeľná sa plaví ďalej. Áno, neviditeľná, lebo slávna plachetnica *Crucis* je teraz maskovaná! Po celom trupe má nalepené ropušnice. Prisali sa na loď, aby hrdinskej posádke pomohli tajne a nepozorovane uniknúť očiam doktora Oriona a bezpečne sa dostať do Nórska.“

Tess Taurus, ktorá práve vyšla na palubu s náručím plným vypranej bielizne, aby ju zavesila na šnúru na prove, zagúľala očami, len čo ho začula. „Čo to tu táraš

za nezmysly?“ zašomrala s francúzskym prízvukom. „My predsa nie sme hrdinovia!“

„To teda sme!“ odporoval chlapec a po krátkej pauze sa opýtal: „Ak nie sme hrdinovia, čo teda sme?“

Tess položila bielizeň na debnu a znovu zagúľala očami.

„Už som ti niekedy povedal, že si absolútne očarujúca?“ Sammyho hlas bol sladký ako med.

Tess sa k nemu bleskurýchlo otočila, až za ňou zaviali dlhé čierne dredy. Nadýchla sa, lebo plánovala spustiť svoju zvyčajnú odpoveď, ale v tej chvíli jej Sammy venoval jeden zo svojich neodolateľných uličníckych úsmevov. Tess si založila ruky v bok, potom však len pomaly vydýchla a opäť sa začala venovať bielizni.

Sammy sa uškrnul. „Je to pravda, aj ona ma miluje!“ vyhlásil a vrátil sa k svojmu spravodajstvu. „Lod' je týmto magickým spôsobom maskovaná už sedem dní a posádka je nesmierne šťastná, že sa ropušnice nerozhodli odplávať. Asi je to vďaka mysterióznemu členovi partie Lennoxovi Scorpiusovi, ktorý ich každý deň znovu a znovu zaklína...“

Alea sa pousmiala. Lennox ropušnice nezaklínal. Každý deň sa postavil k zábradliu a zakričal na ne vetu, ktorá ich vždy nanovo pripútala ku *Crucis*: „Zostaňte a maskujte, zahaľte to, čo by nijaké oko nemalo vidieť.“

Lennox vedel ropušnice privolať, lebo bol polovičný Oblivion. Rovnako ako Veľrybí pútnici aj Oblivioni patria ku kmeňom morských ľudí.

Majú úžasnú schopnosť: vedia zabezpečiť, aby suchozemci zabudli na veci, ktoré by si nemali pamätať. Našťastie, ľudia ich väčšinou prehliadajú, preto seba z ich spomienok vymazať nemusia. Ani členovia Alfa cru spočiatku nevedeli, že Oblivioni dokážu privolať aj maskovacie ropušnice. Na svete už totiž nie je takmer nikto, kto by mohol Lennoxovi a Alei porozprávať, aké špeciálne nadanie majú jednotlivé kmene. Na mnohé veci preto museli postupne prísť sami.

„Všetci členovia posádky predpokladajú, že doktor Orion ich stále prenasleduje, hoci už niekoľko dní sa plavia bez akéhokoľvek vyrušenia,“ pokračoval Sammy. „Ibaže Orion je mimoriadne prefíkaný podvodník, ktorý má pod palcom celú zločineckú sieť. Určite vymyslí niečo, vďaka čomu sa mu podarí posádku vystopovať, a potom...“

„Teraz už fakt sklapni!“ vybuchla Tess a zlostným pohybom zhodila na zem tričko, ktoré iba pred chvíľou zavesila. „Čo je to za výmysel, toto reportérstvo?“ obočila sa naňho a zo všetkých síl sa pokúšala pôsobiť zlostne, a nie vystrašene.

Alea ju však už veľmi dobre poznala. Pod Tessinou drsnou maskou sa skrývala nesmierne citlivá duša a rovnako ako ostatní členovia partie, aj ona mala z Oriona obrovský strach.

Zdalo sa, že to vie aj Sammy. Koniec koncov, pozná Tess o niekoľko týždňov dlhšie než Alea. „Radšej o Orionovi

prestanem rozprávať,“ povedal a odložil mobil. Vzápätí zatlieskal. „Čo keby sme si zahrali?“

Alea sa zasmiala. Toto je Sammy, ktorého všetci potrebujú! „Paráda!“ zvolala.

„Moment!“ Sammy pokrčil nos. „*Paráda* je moje slovo!“

„Ibaže mne sa páči.“

„Tomu rozumiem, ale... mám naň autorské právo. Ak ho chceš používať, musíš mi za to niečo dať. Napríklad sušienky.“

„Mám tomu rozumieť tak, že vždy, keď poviem slovo *paráda*, dostaneš sušienku?“ zasmiala sa Alea.

„Alebo päť. Ešte lepšie šesť.“

„To sa mi zdá dosť drahé.“

„Lenže ja potrebujem sušienky! Keď nijaké nebudem mať, zomriem, až budem úplne mŕtvý!“

Alea vybuchla do smiechu. „Vlastne som dnes aj tak chcela piecť.“ Jej povinnosťou na palube bolo pečenie. Navyše sa cítila osobne zodpovedná za to, že Sammy mal vždy dostatočný prísun sladkostí. Pravdaže, piecť mohla len vtedy, keď mali na palube všetky potrebné suroviny. Na lodi to bolo niekedy zložité, lebo nemohli pravidelne chodiť na nákupy. Najmä nie vtedy, keď nemali dosť peňazí, čo sa im, žiaľ, stávalo pomerne často. Keďže členovia Alfa cru nechceli mať večne prázdne vrecká, zarábali si hudbou. Boli veľmi dobrou pouličnou kapelou. Na Islande zarobili počas jediného vystúpenia toľko, že mohli nakúpiť všetky potrebné zásoby.

„Výborne! Keď budeš mať sušienky hotové, prosím, čo najčastejšie používaj slovo paráda a hneď mi nimi zaplať,“ dodal Sammy. „Podporíš tým zároveň aj môj projekt brušisko!“

Tess pokrútila hlavou. „Ďalší nezmysel!“

Alea sa zasmiala. Bolo jedno, koľko jedla Sammy skonzumoval, stále bol tenký ako prúťik.

„No zahrať si nie je zlý nápad,“ uznala Tess. Pravdaže, trochu drzým tónom, aby si Sammy náhodou nemyslel, že niečo dosiahol.

Márne, lebo si to aj tak myslel.

„Hurá!“ zajasal a rozbehol sa po svoj cajon, čiže bubon, na ktorom pri hraní sedel a ktorý vyzeral ako reproduktor.

Tess s Aleou si vymenili pohľady.

„Hrozne mi lezie na nervy,“ vyhlásila Tess.

„Neverím ti,“ namietla Alea rozžiarene.

Tess sa zasmiala. „Idem si po akordeón.“

„A ja si prinesiem poháre.“ Myslela tým dvadsaťjeden pohárov na víno, ktoré zakaždým naplnila vodou a hrala na nich.

Pohľadom sledovala Tess, ktorá práve mizla v podpalubí. Jedna z vecí, ktoré si na kamarátke cenila, bola jej ochota pomáhať. Prevzala väčšinu prác na palube. Prala, upratovala, varila a neúnavne zašívala. Nikdy ju nebolo treba dlho prosiť. Ben vravieval, že je najcennejší člen posádky.

Tess pravdepodobne tak často nadávala a šomrala len preto, aby si nikto neuvedomil, aké má v skutočnosti mäkké srdce.

Alea sa pomalým krokom vydala ku kapitánskemu mostíku. Cez veľké sklá videla, že Benjamin Libra a Lennox Scorpius skláňali hlavy nad mapou. Blížila sa veľmi pomaly, aby si vychutnala okamih, keď mohla Lennoxu tajne pozorovať. Mal na sebe čierne tričko, ktoré zvýrazňovalo jeho svalnaté ruky. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a dodávali mu ten jeho zvláštny neohrozený výraz.

Odrazu zdvihol zrak a zahľadel sa na ňu azúrovomodrými očami. Na pekných perách mu pohrával úsmev. Aj Alea sa usmiala.

Ben zastonal a odhodil ceruzku, ktorou ešte pred chvíľou zapisoval stupne. „Ak ruším, pokojne mi to povedzte,“ zašomral so smiechom.

Alea sa neprirodzene nahlas zasmiala. „Nie, nie, to je v poriadku.“ Trochu neohrabane zastala pred kapitánskym mostíkom. „Ste veľmi zaneprázdnení alebo by sme mohli trochu skúšať? Sammy a Tess si už išli po nástroje.“

Lennox sa postavil. „Dobrý nápad! Zajtraší kurz môžeme dopočítať neskôr,“ vyhlásil a prešiel popri Alei. Rukou sa pritom dotkol jej ruky. Dievčinu akoby zasiahol blesk a prenikol jej až do srdca. „Idem si po gitaru,“ oznámil a už ho nebolo.

Alea tam stála s horiacimi lícami. Za niekoľko sekúnd ich mala červené ako paradajky.

Ben ju začal ovievať hárkami papiera. „Len ďalej dýchaj. Pekne nadýchnuť a vydýchnuť...“

Alea mu odstrčila ruku. „Som v poriadku!“ Utrápene sa usmiala. Je smiešna. Je až po uši zamilovaná. Skrátka tak veľmi, že to už začína byť trápne.

Ben sa na ňu pozrel upokojujúcim pohľadom staršieho brata. „Ja sa ti predsa nesmejem. Vlastne vám trochu závidím. Je pekné byť... zaľúbený.“ Rýchlo sa otočil, nastavil autopilota a opustil kapitánsky mostík, aby si šiel po basu.

O päť minút boli chlapci naspäť na palube a pokúšali sa pohodlne usadiť v rohu kormy. Tess priniesla tácku s pohármi a položila ju na stôl.

„Si poklad,“ poďakovala Alea a náhle sa zarazila. Môže vôbec niečo také Tess vraviť? Chvatne sa posadila a sústredila sa na ladenie pohárov.

Čoskoro boli pripravení. Ben odpočítal takt a začali hrať. Alea sa pridávala až v druhej slohe, a tak mohla najskôr počúvať a pozorovať ostatných. Sammy bol čertovsky dobrý hudobník. Bubnoval s obrovskou radosťou a so zjavným citom pre rytmus. Zároveň podupkával bosými nohami, až staré dosky *Crucis* pod nimi stonali.

Ben bol pôvodne gitarista, ale keď prišiel na palubu Lennox a ukázalo sa, že je prirodzený talent, prešiel na basu. Aj na nej hral veľmi dobre, no počas pouličných

vystúpení priťahoval pozornosť predovšetkým jeho vzhľad. Ben bol vysoký, športový typ, vždy dohneda opálený, s účesom rockovej hviezdy.

Pre Lennoxu predstavovala gitara dlhé roky najlepšieho priateľa, a preto neuplynul jediný deň bez toho, aby si na nej zahral. Jeho riffy a sóla boli skrátka fantastické, a keď Alea videla, ako sa jeho rýchle prsty mihajú po strunách gitary pred obecenstvom, bola naňho nesmierne pyšná.

Tess začala spievať. Bola rodená superstar. Aspoň Alea si to odjakživa myslela. Keď totiž Tess spievala, naskakovali jej na tele zimomriavky. Jej výrazný drsný, chrapľavý hlas jej prenikal až do špiku kostí. V každodennom živote sa usilovala schovávať za masku nedotknuteľnosti, ale do hudby preniesla všetky svoje emócie, a práve vďaka tomu pôsobila silne a neohrozene. Navyše pomerne dobre hrala na akordeóne a súhra všetkých nástrojov vytvárala výnimočný zvuk typický pre Alfa cru.

K jedinečnosti rozhodne prispievali aj Aleine poháre, ktoré ich hudbe dodávali zasnený a magický efekt, vďaka ktorému znela hudba tohto zoskupenia veľmi nezvyčajne.

Teraz prišla jej časť! Naslinila si prsty a potom skúsenými pohybmi klzala bruškami po okrajoch pohárov. Úžasne to ladilo so zvyškom kapely. Ako už veľa rás predtým, aj v tejto chvíli sa jej zmocnil pocit, že členovia Alfa cru sa vzájomne posilňujú a spoločným hraním

prekonávajú seba samých. Neboli tu ako piati rôzni ľudia. Pripomínali jedno silné tlčúce srdce, v ktorom sa skrýva obrovská moc hudby.

Pesnička sa skončila prirýchlo. „Zahrajme ešte jednu!“ požiadala Alea, ktorej to v nijakom prípade nestačilo. Z výrazov na tvárach priateľov jej bolo jasné, že sú na tom rovnako.

Sammy si zložil slamený klobúk, ktorý zväčša nosil pri hraní. „Alebo by sme mohli spolu napísať nejakú pesničku!“

Rozprávali sa o tom už niekoľko ráz, ale ešte nikdy sa o to nepokúsili. Tess bola ostrieľaná textárka, no ostatní s písaním nemali skúsenosti. Jedine Alea zložila spolu s Tess pieseň *K tebe*. Hoci s hudobným výsledkom boli obe veľmi spokojné, skončilo sa to obrovským nedorozumením.

„Asi by sme to naozaj mali skúsiť,“ nahlas sa zamyslel Ben.

„Určite to nie je také jednoduché, ako to vyzerá,“ namietol Lennox.

Tess mu odporovala. „Škorpión, ty to istotne zvládneš.“

Lennox sa zarazil, ale napokon jej komentár nechal bez odpovede. „Komponovanie je umenie,“ vyhlásil s pohľadom upretým na Bena.

Tess sa zatvárila sklamane. V posledných dňoch sa naozaj usilovala správať k Lennoxovi milo. Od toho nedorozumenia bol na ňu poriadne našťvaný, a tak sa po-

kúšala situáciu medzi nimi upokojiť. Ibaže Lennox ju zatiaľ vždy odbil.

Alea videla, ako sa kamarátky dotklo, že si ju zase nevšima a tvári sa, akoby bola vzduch. „Aj ja si myslím, že by sme sa o to mali pokúsiť,“ povedala a otočila sa k Tess.

„Bon,“ nesmelo sa usmiala a sadla si. „O čom by naša pieseň mala byť?“

„O nás!“ okamžite zvolal Sammy. „O tom, že sme najlepšia pouličná kapela na svete!“ Vyskočil. „Najlepšia zo všetkých!“

„To vôbec nie je zlý nápad,“ súhlasil Ben. „Bude fajn, ak sa pre zmenu sústredíme na pekné veci.“ Narážal, samozrejme, na doktora Oriona. Alea však naňho teraz nechcela myslieť.

„Áno!“ zajasala. „Napíšeme pieseň o tom, aké je byť v tejto kapele.“

„To je magické,“ zašepkal Sammy tajomne a prikývol, ani čoby súhlasil sám so sebou. „V texte sa rozhodne musí objaviť slovo mágia. A na nejakom mieste chcem zaspievať *no-ba-ba-no*.“

„No-ba-ba-no?“ začudovala sa Alea.

„Znie to dokonale, však?“ Sammy žiaril a Alea mu rukou postrapatila vlasy.

„Prečo nie?“ pokrčila Tess plecami. „Podme na to.“

Začali. Sammy udal rytmus a Tess sa pridala. O chvíľu sa zapojil Ben, po ňom Lennox a nakoniec začala hrať Alea. Muzicírovali, diskutovali, zlepšovali, cibrili a pí-

sali. Napokon bola ich prvá pieseň hotová a spolu si ju celú zahrli. Potom ešte raz. A znovu. Určite by ju boli hrali stále dookola, keby na palube neboli náhle pristáli dve čajky.

Keď ich Tess zbadala, mykla sa a prikrčila. Čajok sa veľmi bála, lebo keď bola malá, napadli ju a takmer jej vyďobli ľavé oko.

Alea a ostatní členovia partie okamžite vyskočili na rovné nohy a začali vtáky odháňať. Mávali rukami a kričali, kým nevzlietli. Zostali však krúžiť na oblohe.

Ben sa zamračil. „Niečo nie je v poriadku,“ zamumlal. „Ako je možné, že na širom mori je toľko vtákov?“

„Tamtie vzadu sú dajaké vydesené.“ Sammy ukázal na horizont. A naozaj! Zmätene tam poletovalo netradične veľa vtákov.

Lennox privrel oči. „Vyzerá to, ani keby pred niečím utekali,“ povedal znepokojene a rozbehol sa na kapitánsky mostík. Dvoma svižnými skokmi bol na palube a ďalším skokom pri hlavnom sťažni. Rýchlosťou vetra sa vyšplhal nahor.

„Si dobrý!“ pochválil ho Sammy.

Lennox pátravým pohľadom hľadal niečo, čo mohlo vtáky vyplašiť. „Dočerta!“ zanaďoval. „Vrtuľník!“ sklzol po sťažni a dopadol na dosky paluby pružne ako mačka.

Žiaľ, Alea nemala čas obdivovať ho. „Orionov vrtuľník?“ opýtala sa s obavami. Krátko nato, ako ušli, doktor so svojimi ľuďmi začal po nich pátrať zo vzduchu.

V nasledujúcom okamihu začuli zvuk vrtúľ. Ben utekal k zábradliu na pravom boku. Zdalo sa totiž, že zvuk prichádza odtiaľ. A potom ich uvideli! Dva vrtuľníky letiace veľmi nízko nad hladinou.

„Preboha!“ Na Benovej tvári sa zračila nefalšovaná hrôza. „Naozaj sú to Orionovi ľudia!“

„Ako to vieš?“ zvolala Tess.

„Majú medzi sebou sieť!“ Ben takmer kričal.

Alei stuhla krv v žilách. Aj ona to už videla. Vrtuľníky mali medzi sebou napnutú sieť, ktorú ťahali nad vodnou hladinou, ani čoby chceli niečo chytiť. Niečo neviditeľné.

„Chcú nájsť a dosiahnuť *Crucis*!“ zjačala Tess.

Ben sa k nim otočil. „Obrátiť loď! Zapnúť motor!“ Museli sa čo najrýchlejšie otočiť na ľavobok, lebo vrtuľníky smerovali priamo k nim. „Všetci poslúchajú rozkazy!“ zahrmel Ben s kapitánskou autoritou v hlase. „Draco, motor! Taurus a Aquarius, kosatka! Scorpius, obrana!“

Nestratili ani sekundu. Ben sa rozbehol na kapitánsky mostík, Sammy k motoru, Alea s Tess k plachte a Lennox so zaťatými päšťami priskočil k zábradliu na prove, akoby chcel povedať: *Tak podťe!*

Len čo Ben stál pri kormidle, zaburácal: „Pripraviť sa na otočenie!“

Dievčatá už uvoľnili lano a držali hlavnú plachtu. „Pripravené!“

Vzápätí sa ozval zvuk motora. „Motor beží!“ zakričal Sammy.

Ben prudko otočil kormidlom. Loď sa rozhojdala a zdvihla sa vo vetre. Teraz musí *Crucis* ukázať, že niečo vydrží.

Tess s Aleou pevne držali lano, kým sa kosatka otočila a loď nabrala nový smer. Hneď nato bola otočená aj hlavná plachta.

Alea videla, ako sa približujú vrtuľníky. Sieť, ktorú medzi sebou ťahali, pripomínala obrovskú otvorenú tlamu. Čochvíľa budú tu!

Ben s vypätím síl točil kormidlom a *Crucis* sa otáčala doľava.

Vrtuľníky sa nezadržateľne približovali. Už sú pri nich! S ohlušujúcim revom preleteli popri lodi. *Poza nich*. Sieť len o vlások minula plachetnicu!

Alea zdvihla hlavu a zadívala sa nahor. Vo vrtuľníku, ktorý letel napravo, spoznala Oriona. Doktor Aguilus Orion. Sústredeným pohľadom skúmal hladinu mora, no napriek tomu netušil, že utečenci sa nachádzajú priamo pod ním.

Doktorova milá tvár s neškodnými okuliarmi ju rozzúrila. „Sme tu!“ zakričala do zvuku motorov. „Chal! Nevidíš nás!“ zrúkla plná zlosti na muža, ktorý ju oklamal a zradil. Na muža, ktorý vyhubil jednu celú civilizáciu. Na muža, ktorý zabil jej mamu. „Nedostaneš nás!“ jačala ako zmyslov zbavená. „Nedostaneš nás!“

Lennox podišiel k nej a pevne si ju privinul. Len čo ju objal, Alea sa poddala a bez zábran sa rozplakala.

Vrtuľníky sa vzdáľovali, bolo ich počuť čoraz menej, až nakoniec loď obklopilo len známe šumenie vĺn a krik rozrušených čajok.

Alea plakala v Lennoxovom náručí. Strach, ktorý sa v nej nahromadil v uplynulých dňoch, sa valil von v dlhých usedavých vzlykoch.

Aj Sammymu po lícach stekali slzy.

Tess stála ako skamenená.

Ben sťažka dosadol na debnu. „To bolo... neskutočne tesné.“

„No zvládli sme to!“ povedal Lennox pevným hlasom. „Vyviazli sme.“ Pôsobil nesmierne silno. Nezlomne.

Alea zatvorila oči a pokúšala sa načerpať niečo z jeho odvahy. Ešte sa triasla na celom tele, ale zhlboka sa nadýchla, vzápätí vydýchla a utrela si slzy z líc.

„Orion nás ani do tretice nedostal,“ zlostne dodal Lennox. „Nikdy nás nedostane. Kým sa volám Lennox Scorpius!“

„Kým sme Alfa cru!“ zvolala Alea a vystrela sa. Už plakala dosť. Odhodlane natiahla ruku pred seba.

Lennox na ňu položil svoju dlaň. Postupne prišli aj Tess, Ben a Sammy a tiež natiahli ruky pred seba.

Vo vetre Severného mora znel pokrik ich partie hlasno a presvedčivo, akoby chceli zvíťaziť nielen nad doktorom Orionom, ale aj nad svojím strachom. „Alfa cru!“

Alea prebehla dverami do podpalubia. Strmé schody brala po dva, minula kuchynský kút aj malú kúpeľňu a zamierila k polici s knihami, ktorá stála v salóne.

„Čo hľadáš?“ opýtal sa Lennox, ktorý ju nasledoval.

„Tú starú knihu o súhvezdiach. Tú, podľa ktorej sme určili naše mená,“ odvetila a prstom prechádzala po chrbtoch kníh.

„Tu je!“ povedal Ben, ktorý medzitým tiež zišiel dolu. Presne vedel, kde kniha je, vytiahol ju z police a podal Alei.

Aj Tess a Sammy už boli pri nich. „Čo je s tou knihou?“ chcel vedieť Sammy.

„Orion je predsa takisto súhvezdie, rovnako ako Aquarius, Scorpius a ostatné,“ vysvetlila Alea a začala v knihe listovať. „Zaujíma ma, či je mytologický význam Orionovho mena rovnako neškodný ako jeho vzhľad.“

„Prečo?“ opýtala sa Tess a sadla si na pohovku vedľa Sammyho. Ešte stále vyzerala dosť otrasená. Nie div, keď unikli iba o vlások.

„Nesmieme nič prehliadnuť,“ zamumlala Alea.

Ben jej jemne vzal knihu z rúk. „Nevieš po latinsky.“

Naozaj, celá kniha bola v latinčine. Našťastie to bol jeden z jazykov, ktoré Ben ovládal.

Rýchlo nalistoval správne miesto a začal nahlas prekladať: „Grécky poloboh Orión je najlepší a najnebezpečnejší lovec na svete...“

„Lovec?“ zopakovala Tess vystrašene.

„Orión je súhvezdie lovca?“ zalapala Alea po dychu.

„Áno.“ Ben sa tváril vážne, ale zároveň sa mu v očiach zračil údiv. „Píše sa tu, ako Orión zomrel.“

„Ako?“ vyhrkli Alea a Sammy jednohlasne.

„Zabilo ho uštipnutie škorpióna.“

Všetci upreli na kapitána neveriace pohľady.

Lennoxovi prebehol po tvári úsmev. „Podľa povesti teda Škorpión zničí Orióna?“

„Áno.“ Ben preložil ďalšiu vetu z knihy. „Zeus potom umiestnil Orióna a Škorpióna ako súhvezdia na oblohu a odvtedy tam spolu bojujú.“

„To nie je fér!“ zvolal Sammy. „Škorpión si myslel, že nad Oriónom zvíťazil, no nakoniec to bolo inak.“

„Škorpión je súhvezdie bojovníka,“ namietol Ben. „Nemôže len tak prestať bojovať.“

Tess nahlas vzdychla. „Možno to ešte nič neznamená.“ Z výrazu na jej tvári bolo jasné, že presne to si z celého srdca želá. „Možno je len náhoda, že všetky tie významy sa hodia na to, čo práve prežívame.“

„Nie, to je osud!“ rozhodným hlasom namietol Sammy. „V Aleinom mene je predsa ukryté celé proroctvo! Aquarius, čiže Vodnár, prežil potopu a stal sa praotcom nového ľudstva. Rovnako ako Alea! Prežila vírus, ktorý takmer všetkých zabil, a teraz sníva o obnovení morského sveta!“

„Veď hej, to predsa viem,“ pokrčila Tess plecami.

„Tess, dokonca aj tvoja prezývka súvisí s Oriónom,“ povedal Ben.

Alea spozornela. „Taurus? Býk?“

Tess si prekrížila ruky cez prsia. „Mytológia môjho mena je predsa nudná! Zeus poslal býka, aby krásnu Európu odviezol na svojom chrbte až do Stredozemného mora,“ odcitovala význam svojej prezývky.

„Áno, ale súhvezdie Býka leží severne od Orióna,“ vysvetlil Ben. „Vraví sa o ňom, že vyzerá, akoby sa so sklonenou hlavou chystal na Orióna zaútočiť rohmi.“

„Čože? Nie!“ zvolala Tess. Potom sa zviezla na zem. „Ja som predsa len ja,“ hlesla. „Určite nezaútočím na šéfa zločineckej bandy.“

„Jedného dňa možno áno,“ povedal Sammy.

„Všetko sú to nezmysly!“ Tess dôrazne pokrútila hlavou. „Toto všetko! Teda akože... ušla som z domu vinou rozvodu rodičov, chcela som skrátku len... uniknúť z toho všetkého, byť čo najďalej od stresu a hádok. Chcela som byť voľná, nič viac! A teraz nás naháňajú kriminálni a... ako sa to povie... pokúšame sa vyčítať niečo zo súhvezdí. To je korunovaná hlúposť!“

„Všetci sa bojíme,“ usilovala sa ju upokojiť Alea.

„Áno, mám strach!“ zakričala Tess. „Všetci ste mi predsa radili, že mám vždy povedať, keď sa bojím!“ Bola to pravda, lenže dosiaľ to takmer nikdy neurobila. Na chvíľu sa odmlčala. „Budem sa vôbec niekedy môcť vrátiť domov?“ opýtala sa roztraseným hlasom. „Rodičia mi síce dovolili zostať na *Crucis* až do septembra, keď sa začína škola, ale čo ak Orion zistil moju adresu a bude tam na mňa čakať?“

Alei naskočili na chrbte zimomriavky.

Tess rozrušene pokračovala: „Veď aj ja poznám Orionovo tajomstvo! Určite ma nenechá len tak ďalej nerušene viesť svoj život!“

Aj Alea už o tom premýšľala. Bola to pravda. Ani jedna z nich sa nemôže len tak vrátiť domov. Orion by ich tam okamžite našiel.

„Znamená to, že už nikdy sa nemôžem vrátiť k rodičom.“ Tess sa v kútiku oka zaleskla slza. „Navždy budem musieť utekať.“

Alea túžila objať ju, no neurobila to, lebo by to bolo ešte horšie, ako keď jej povedala, že je poklad. Koniec koncov, Tess aj tak nie je objímací typ. Keď sa k nej teraz Sammy pritúlil, odstrčila ho.

„Nebudeme celý život utekať pred Orionom!“ razantne vyhlásil Lennox. „To nemám v pláne.“

„A čo teda máš v pláne?“ plačlivým hlasom sa opýtala Tess.

Lennox pokojne, ale veľmi rozhodne povedal: „Budeme s ním bojovať. A porazíme ho. Porazíme Oriona.“

Tess unavene prikývla, akoby od bojovníka Škorpióna ani nič iné nečakala. Ibaže na rozdiel od neho ona nie je bojovníčka. „Potrebujem hudbu!“ vyhlásila a rozhliadla sa, ani čoby hľadala svoj MP3 prehrávač. Alea si už viac ráz všimla, že kamarátka používa obľúbené pesničky ako záchranné koleso. V rozbúrenom mori mohla práve hudba Tess zachrániť, aby sa neutopila.

Ben zapol staré rádio, ktoré stálo v rohu salóna. Rozoznala sa smutná pieseň, ktorú mala Tess veľmi rada a navyše ju všetci poznali. Začala potichu spievať s rádiom. Nakoniec spievali všetci a Alea mala pocit, že aj jej strach sa začal trochu zmenšovať.

Keď sa pieseň skončila, nasledovali správy. Ben chcel rádio hneď vypnúť, ale vtom hlásateľ oznámil: „Nad Severným morom dnes boli pozorované desiatky vrtuľníkov s veľmi zvláštnymi sieťami. Pohybujú sa v oblasti Faerských ostrovov. Zatiaľ nie je známe, aký zámer...“

Prv než hlas stihol pokračovať, Ben rádio vypol. „Takže nielen dva, ale desiatky!“

„Orion je zmierený s tým, že na seba upozorní verejnosť,“ znepokojene skonštatoval Lennox. „Tak veľmi nás chce dostať.“

„Keby sme neboli maskovaní, už dávno by sa mu to bolo podarilo,“ poznamenala Tess a utrela si červené oči.

„Ktovie, či je Cassaras schopný nájsť nás,“ vyslovila

Alea myšlienku, ktorá jej už niekoľko dní vírila hlavou, ale ktorú si doteraz nechávala iba pre seba. Nechcela kamarátov zbytočne znepokojovať, no pokiaľ ide o toho muža, naozaj netušila, čo si má myslieť.

„Cassaras?“ Lennox meno vyslovil s neskrývaným odporom. „Zradca!“

Alea mu neprotirečila, toto označenie naňho sedelo. Cassaras, syn kráľovnej vodných panien Haruko a miešanec. Zradil svoju matku, keď mu nechcela odkázať strieborný plášť, v ktorom sa ukrývala obrovská moc. Kto si ho obliekol, mohol nazrieť do budúcnosti a zistiť najpravdepodobnejšie verzie blížiacich sa udalostí. Haruko pomocou plášťa videla Aleu v budúcnosti, a tak zistila, že práve ona je Elvarion, ktorý môže zachrániť oceány. Zároveň však videla aj to, že bude potrebovať pomoc. Pravdepodobnosť výhry a prehry boli takmer rovnaké a budúcnosť bola neistá. Haruko sa preto rozhodla zanechať plášť Alei, aby ho mohla využiť. Kráľovná vodných panien ho už pred mnohými rokmi umiestnila na *Crucis*, aby ho tam Alea jedného dňa našla. Jej syn Cassaras ho však chcel získať pre seba, a skôr ako sa kráľovná vydala ku *Crucis*, podarilo sa mu ukradnúť jej strieborný gombík. Hneď nato zmizol. Gombík, presnejšie povedané pátrací riling, fungoval ako kompas, ktorý vždy odhalil, kde sa nachádza *Crucis*. Vďaka tomu Cassaras mohol loď vždy nájsť, navyše mu gombík ukazoval krátke záblesky budúcnosti. Našťastie plášť nikdy

nenášiel, lebo matka Sammyho a Bena ho medzitým vzala na pevninu. Keďže suchozemcom budúcnosť neukazoval, nikto netušil, akú má moc. Strýko Oskar Walendy pred pol rokom odcestoval aj s plášťom do Tibetu, a keď potreboval peniaze, predal ho. V súčasnosti robil všetko pre to, aby magickú vec získal naspäť.

Alea si vzdychla. Keby toto všetko bola vedela skôr, vo *Vile Konungur* by sa možno rozhodla inak. Cassaras im odtiaľ pomohol ujsť, ale na revanš mu musela sľúbiť, že len čo sa plášť objaví, bez akéhokoľvek odporu mu ho odovzdá.

„Cassaras sa najprv obrátil chrbtom vodným panám – proti svojmu ľudu! –, a aby toho nebolo málo, pridal sa k Orionovi. Keď pomohol ujsť nám, obrátil sa chrbtom Orionovi, takže je to dvojnásobný zradca!“ uľavil si Lennox.

„Cassaras má predsa riling,“ pripomenula mu Alea zadumane. „A povedal, že pomocou neho môže *Crucis* kedykoľvek nájsť. No nevieme, či to funguje aj vtedy, keď je maskovaná.“

„Ak by nás vedel nájsť aj pod maskovaním, už dávno by to bol vytáral Orionovi,“ nahlas uvažoval Ben.

„Si si tým istý?“ opýtala sa Alea. „Cassaras chce v prvom rade plášť. Keby nás Orion dostal skôr, ako ho získam, nič by z toho nemal.“

Cassarasov trojzubý šíp, ktorý na nich vystrelil, keď utekali, a ktorý sa zapichol do drevenej lavičky, teraz le-

žal pred nimi na konferenčnom stolíku. Bol tam už niekoľko dní a Alei ustavične pripomínal dohodu, ktorú s Cassarasom uzavrela.

Podľa legendy si plášť v správnom okamihu sám nájde cestu k Elvarionovi. Alea ho nemala hľadať. Možno ho nájde strýko Oskar a plášť sa k nej dostane touto cestou.

Hoci strýka Oskara osobne dosiaľ nestretla, bola rada, že na svojej strane majú aspoň jedného dospelého. Pravdaže, najlepšie by bolo, keby bol ich spojencom nejaký morský človek, ktorý by sa vyznal v legendách vodných panien, v proroctvách a plášťoch. Keď začala uvažovať nad tým, či by jej mohol pomôcť otec, pichlo ju pri srdci. Kde môže byť? Kolónia smutných morských ľudí, ktorí prežili, bola konečne rozpustená, ale kam sa vydal Keblarr po tom, čo s Raminom ušli z Orionových pazúrrov? K priateľom do islandského mesta, ktorého názov ani nevie vysloviť? Dozvie sa niekedy, čo sa s ním stalo?

Pevne zovrela pery. Napriek tomu, že spočiatku si s otcom veľmi nerozumeli, verila, že ak by sa ešte niekedy stretli, bolo by to iné. Keblarr sa zmenil. Vo *Vile Konungur* to videla na vlastné oči. Po jedenástich rokoch hibernácie sa prebudil.

Ruku si priložila na hrud', lebo tam pocítila bolesť. Otec jej chýbal. Nejakým zvláštnym spôsobom jej chýbala aj mama, ktorá pred jedenástimi rokmi zomrela po tom, čo sa nakazila vírusom, a na ktorú sa nepamätala, nech sa akokoľvek snažila.

Zdvihla ruky, akoby sa chcela chrániť. Keď človeka prenasleduje zlý a nebezpečný muž, je zrejme normálne túžiť po rodičovskej ochrane. Boli by z nich najlepšie spojenci, akých si vedela predstaviť.

V tom okamihu sa jej veľmi začnelo po jej pestúnke Marianne. Hoci by jej určite nebola oporou v boji proti zločincovi, pevne by si ju privinula na hrud' a vďaka tomu by na chvíľu zabudla na všetky starosti.

Jej úvahy prerušil Tessin hlas. „Myslíte si, že mojim rodičom hrozí nebezpečenstvo?“ opýtala sa. „Je možné, že by ich Orion...“ nedokončila vetu.

Ben si sadol vedľa nej na pohovku, no nevydal ani hláska.

„Skúsím ešte raz zavolať Marianne,“ oznámila Alea a zmizla v dievčenskej kajute. Bola tam poschodová posteľ, o ktorú sa delila s Tess. Kamarátka spala hore a Alea dolu. Kajuta bola veľmi malá a okrem postele sa tam v podstate nič iné nezmestilo. Napriek tomu sa Alei darilo mať všade hrozný neporiadok a šíriť okolo seba chaos. Naopak, Tess sa márne pokúšala nastoliť tu nejaký systém.

Mobil nemusela dlho hľadať. Ležal na posteli na čistom uteráku. Bola na ňom totiž prilepená ropušnica, ktorá by inak zamočila posteľ.

Bol to Lennoxov nápad. Keď po úteku od Oriona chcela zatelefonovať Marianne, varoval ju, že Orion by mohol ich hovory odpočúvať. Napriek tomu sa chcela s pes-